

Medlem ikke kunde finde Sammenhængen, thi der er nemlig ingen. Der er i dette Lovforslag det ganske enkelte ligefremme Spørgsmaal fremsat, om man vil have det ordnet saaledes, at det er muligt at beholde dygtige Mænd i Krigsministeriet i Stedet for, at man ellers kan blive nødt til at lade dem gaa ud eller skade deres Avancement. Jeg mener, at det er rigtigt, at man stiller det saaledes, at deres Avancement ikke skades ved den Tjeneste, at de blive stillede paa lignende Maade som Officerer i Generalstaben. Tjenesten i Krigsministeriet er i Virkeligheden en Tjeneste, som i fuldt saa godt Maal som i saa mange andre Stillinger holde de paagældendes Kundskaber og Interesser vedlige og forberede dem til samtlige Hærens Forhold baade i Freds- og Krigstid.

Og da der nu om disse Spørgsmaal har været Strid her paa Rigsdagen i tidligere Tid, har jeg ment det heldigst at faa Spørgsmaalet ordnet ved en Lovbestemmelse, saaledes som det nu er foreslaaet. Nu sagde det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, at der ikke havde været Strid om Forstaaelsen af Hærlovens § 138. Det kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret i, som jeg tror nok, at Striden mest førtes om, hvad der skulde forstaaes ved at blive sat udenfor Nummer efter egen Begæring, men det ærede Medlem ved godt, at under den Strid — den har for Resten været rejst mange Gange, ikke alene i 1895 — har der altid været forskellig Forstaaelse af § 138 eller i alt Fald af det Forhold, der blev nævnt. Det vilde man i Fremtiden komme ud over, naar man tog den Affattelse, her foreslaas, om et Tillæg til § 138; thi saa vilde der i Fremtiden ikke blive Strid om Betydningen af at blive sat udenfor Nummer. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds saaledes, at hans Betæneligheder i Virkeligheden alene drejede sig om det Forhold, om det var rigtigt, at man i saadanne Stillinger kunde komme til at avancere to Grader i Stedet for en. Det er selvfølgelig noget, man kan tale om, om man skal gaa saa vidt, som her er foreslaaet, eller indskrænke sig til et Avancement under disse Forhold. Jeg tror, at det er rigtigt at give Administrationen den Raadighed derover, at man gaar til to Avancementer. Det beror nemlig i højeste Grad paa, hvilket Standpunkt vedkommende Officer staar paa, naar han rykker ind i Ministeriet, om han staar umiddelbart foran Avancement eller ikke.

Staar han umiddelbart foran Avancement, kan man jo nok gøre Regning paa, at han ikke kan sidde ret mange Aar, inden han bliver vanskeligt stillet, og navnlig Ministeriet bliver vanskeligt stillet.

Men i det hele maa man regne med sund Sans hos Ministeren. Det vilde jo dog nemlig aldrig falde en Minister ind — antagelig — at sætte en Mand ind i Hæren, som har tjent saa længe i Kontorerne, at han er ubrugelig i selve Hæren. Hvis det faldt en Minister ind — hvad der jo for saa vidt var muligt —, tror jeg, at Rigsdagen vilde anvende sin Kritik overfor vedkommende Minister, og han vilde snart faa det saa varmt, at det vilde blive ganske umuligt for ham at udføre en Lovbestemmelse paa den Maade. Det ærede Medlem var bange for, at der ved at bibeholde den Bestemmelse, her foreslaas, kunde ske saadanne Ting som, at en Løjtnant kunde avancere til Oberstløjtnant, uden at han havde ført Kompagni eller gjort praktisk Tjeneste i det hele. Ja, det er noget, der nok kan siges, men som der ikke kan være nogen Fare for, ikke alene af den Grund, at for Tiden er der slet ikke, mig bekendt, nogen Løjtnant i Ministeriet, der er sat udenfor Nummer, men ogsaa fordi Løjtnanter, der komme ind i Ministeriet, jo ved senere Avancement øjeblikkelig vilde blive satte ud til Tjeneste, og der er ikke Tale om, at de ville blive siddende i Ministeriet og avancere til Oberstløjtnant. Jeg tvivler om, at Forholdet skulde blive saaledes, at en Minister nogen Sinde skulde prøve et saadant Eksperiment, eller at en Mand selv skulde vove at gaa ind i Gelledet, naar han ikke havde været der, siden han var Løjtnant, og gøre Tjeneste som Oberstløjtnant, uden at han havde praktisk Begreb om det hele. Sligt kan, som sagt, siges, men i det praktiske Liv vil det ikke have nogen Betydning. Det samme er Tilfældet med de øvrige Eksempler, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds nævnte. Jeg synes, han f. Eks. nævnte det, at en Mand i Ministeriet kan avancere fra Kaptajn til General uden nogen Sinde at have kommanderet noget Mandskab. Det er jo virkelig ikke Tilfældet, slet ikke, men Sagen er i Virkeligheden meget lille, meget jævn og lige til. Det er saaledes, at vi ved at vedtage denne Lov vilde komme ud over de Stridigheder, der have været tidligere om det Spørgsmaal, og ud over de Vanskeligheder, Ministeriet har ved at beholde dygtige Mænd i længere Tid hos sig, og ogsaa ud over det Spørgsmaal, som ligger